

азъ нѣма да се спирамъ да ви убеждавамъ да вѣрвате като мене. Нѣма защо да вѣрвате като мене. Вие може да си мислите свободно. Вие може да живѣте въ този свѣтъ, въ който и азъ живѣя: и азъ мога да живѣя въ този свѣтъ, въ който вие живѣте, но той да е единъ разуменъ свѣтъ, та като се срещнемъ, да се разберемъ. А не тъй, като ме срещне нѣкой, да се стжписа, да се стресне, като да е срещналъ иѣкоя мечка. Нѣкой казва за другиго: ама той е по-ученъ отъ мене. Ами че какво отъ това? Азъ се радвамъ, че той е по-ученъ. Ама еди-кой си е по-уменъ, по-силенъ отъ мене. Че какво отъ това? Като е по-уменъ, като е по-силенъ, той ще ти услужи. Като казвашъ, че нѣкой е по-ученъ, по-уменъ или по-силенъ отъ тебе, значи едно користолюбие се крие въ тебе. Ти си единъ горделивецъ. Ама той ще ме засѣнчи! Ако работата се състои въ това, че еди-кой си щѣлъ да те засѣнчи, какво по-добро отъ това? Азъ ще кажа: приятелю, я ми кажи какъ изработи твоята доброта? Кажи ми методътъ си, по който си я изработилъ, та да мога и азъ да стана по-ученъ, по-уменъ и по-силенъ. Мене ме радва това? А вие казвате: е, азъ отъ него ли ще се уча? Ами отъ кого ще се учишъ?—Отъ своя духъ. Че и кокошката може да каже така: азъ ще се уча отъ своя духъ. Ако се учи отъ своя духъ, какво ще стане? — Кокошка ще стане. И телето може да каже: азъ ще се уча отъ